

1 Het einde als begin

Mirna beseftte dat er geen terugweg meer was. Ze vroeg zich af hoe lang iemand in elkaar gekrompen onder een tafel kon blijven zitten zonder ontdekt te worden. Zelfs het geluid van haar adem kon alles verraden. Iedere beweging kon fataal zijn.

De oude caravan deinde in de najaarsstorm en deed de deur van het slaapvertrek uitbundig klapperen. Als Mario nu de deur zou sluiten, was alles voor niets geweest. Een windvlaag perste zich door de kieren van de ramen en duwde de deur meteen klap in het slot. Het was alsof de najaarsstorm de verlaten camping wilde verslinden.

De voet van Mario raakte haar even aan en bezorgde haar koude rillingen. In gedachten had ze haar vlucht eindeloos geoeffend en daarbij net zo vaak getwijfeld. Al haar herinneringen had ze bij het oud vuil gezet om het nieuwe vuil als verblijfplaats te aanvaarden. Haar plek was het bed achter de deur van de slaapkamer. Daarbuiten was ze een vreemde; ieder vrij moment een cadeau.

Een ruwe klap tegen de oude radio vertelde dat Mario de muziek niet waardeerde. Zijn ademhaling klonk akelig dichtbij. De schaduw van zijn lompe gestalte tegen de muur bewoog amper. Hij was vast aan het lezen. Dat was een gelukje. Zijn modderige schoenen raakten bijna haar armen. Mirna probeerde zich nog kleiner te maken.

Het schrille geroep van een uil verstoorde de stilte. Dat betekende dat het buiten helder kon worden en de storm zou gaan liggen. De hulp van wat

maanlicht zou haar beter uitkomen.

Ze kon zich niet bedwingen en probeerde heel kort naar haar overheerser te kijken. Dat werd haar bijna fataal, want Mario legde net zijn boek weg. Zijn gezicht was de laatste maand steeds meer in dat van een monster veranderd.

Vragen speelden onafgebroken door haar hoofd. Hoe kon Ando zo'n vent vertrouwen en toestaan dat hun mooie droom door deze gek in een nachtmerrie werd veranderd? Leefde Ando nog wel? Of hadden ze hem laten boeten omdat hij zich met haar had ingelaten? Het was allemaal haar schuld. Ze probeerde haar gedachten te laten stoppen.

Mario liep naar het raam. Zou hij haar in de spiegeling van het raam als een bibberende bange wezel kunnen zien?

Hoorde ze een auto? Haar ontsnapping zou vermoedelijk mislukken als Gerik nu zou binnenkomen. Mario zou hem onmiddellijk willen belonen, waardoor de ontdekking van haar lege bed de caravan op zijn kop zou zetten. In geval van nood zou gillen niet helpen, want in de winter was de camping totaal uitgestorven.

Geen twijfel mogelijk, het geluid van een naderende auto verstoorde de stilte: de voeten van Mario gingen naar de deur.

Mirna voelde het bloed naar haar hoofd stijgen, want buiten klonk het bekende gelach van Gerik. Ze spande haar spieren, klaar om als een katapult door de deur naar buiten te schieten. In het bos zou de duisternis haar als onder een laken verstoppen. Als de maan haar niet zou verraden had ze een kans. De

gedachten aan een ander scenario veroorzaakten een koude rilling. Ze probeerde haar zenuwen de baas te blijven. Ze wist hoe het de anderen was vergaan. Er klonk een korte groet van Mario en ze zag de goed gepoetste schoenen van Gerik binnenkomen. Altijd klaar om zijn prooi lachend en zonder vieze handen te maken te verscheuren. De geur van zijn aftershave vulde de caravan.

Gerik ging languit bij het raam zitten en prutste de laatste sigaret uit een pakje.

Mirna luisterde niet naar zijn onzinnige gepraat. Op deze manier had ze een kans en zou hij haar niet zo snel ontdekken. Voor haar was Gerik als een roofvogel. Mooi maar gevaarlijk. In een flits zag ze hem een boek pakken en snel doorbladeren. Saartje, de kat, schoof spinnend langs haar heen. Zij was nog steeds haar kat.

'Einde verhaal,' dacht Mirna toen de kat onder de tafel doorliep en om eten mauwde. Gelukkig had Mario het niet door.

'Ligt ze klaar? Ik wil me ontspannen?' zei Gerik zijn boek dichtklappend.

'Eerst een glaasje en dan een wipje? Ze ligt klaar voor consumptie,' grinnikte Mario terwijl hij de glazen bijvulde.

'Wil je haar ook beleggen? Is ze voor de handel?' vroeg Gerik vrolijk.

'Als tosti?' grinnikte Mario.

'Niet met dat beleg,' lachte Gerik. 'Als je haar tussen twee kerels legt, prikken ze er door voor het warm is. Dan liever een echte vrouw. Vanwaar die golfplaten op het dak van dit gedrocht? Ik dacht dat

ik verkeerd zat.'

'Hij staat nu wel onder het afdak, maar dat vond ik niet voldoende. Ze hebben tegenwoordig helikopters bij de politie.'

'Goed werk, slim. Ik zal de zaak rond Mirna snel oplossen. Ik heb daar een leuk ideeetje voor. Geen buitenlandse vrouwen hierheen, maar nu eens omgekeerd. Ik weet waar ze groene blaadjes graag vreten.'

Mirna huiverde bij het horen van haar naam. Wat bedoelde hij daarmee? Als het op rennen aankwam zou Mario haar met zijn logge lijf nooit krijgen. Bij Gerik lag dat anders, hij was slank en lenig.

'Je hebt de zaak mooi verstopt,' zei Gerik. 'Maar we moeten het snel afhandelen, Die pubers kletsen wat af onder elkaar.'

'Prima, Ando zien we voorlopig toch niet,' zei Mario.

'Denk je?' vroeg Gerik vertwijfeld.

'Ando is veel te druk met zijn handel in België,' vervolgde Mario. 'Die heeft wel belangrijkere dingen aan zijn hoofd dan een wispelturige puber.'

Mirna herkende deze opmerking. Het had dezelfde waarde als een reclamespotje. Ze had de hoop opgegeven dat Ando haar hier ooit nog uit zou halen. Hij was een oude droom. Door hem was ze hier gedumpt. Door haar was hij ook slachtoffer van deze beesten. Ze vertrouwde de woorden van Mario nog steeds niet en maakte zich zorgen, want Ando zou dit nooit zo gewild hebben.

Saartje bemoeide zich opnieuw met de heren en begon te krabben aan de deur. Het verbaasde Mirna

dat Mario wel goed voor de kat zorgde. Gerik schopte de kat weg.

Saartje sprong op tafel. Mirna slaakte een zucht van verlichting. Ze hoorde de handen van Mario de etensbak pakken. Hij tilde het waterbakje van de grond. De kat had geen dorst en sprong op de schoot van Gerik. Die duwde Saartje geïrriteerd van zijn schoot.

De adem van Mirna stakte. Saartje had haar in de gaten, want het dier huppelde troost zoekend haar kant op. Zou haar lievelingsdier haar ondergang betekenen?

De voeten van Mario schoten onder de tafel vandaan.

Saartje kroop oorverdovend en spinnend tegen haar aan. Nu was alles verloren.

Mario bukte met het schoteltje melk. 'Poes, poes, ...pleuris...'